

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ (2/12/2012)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Εφεσ. ε', 8 – 19. Ευαγγέλιο: Λουκ. ιη', 35 – 43
(Εωθινό 4^ο, Ήχος α')

Ο καρπός του Πνεύματος

Διαρκώς ο Απόστολος Παύλος, αγαπητοί μου αδελφοί, προσπαθεί, με τις επιστολές του προς τους νέους Χριστιανούς των κατά τόπους Εκκλησιών που ιδρύει, να μορφώσει στις καρδιές τους το ήθος και το πνεύμα του Ιησού Χριστού, το οποίο συχνά έρχεται σε αντίθεση με την προτέρα θρησκευτική τους κατάσταση. Απευθυνόμενος, κατά την σημερινή Αποστολική διήγηση, στους Εφεσίους, συνιστά να είναι άνθρωποι του φωτός και να αποφεύγουν τα έργα του σκότους. Προτρέπει να ενεργούν με σοφία και σωφροσύνη, να εκμεταλλεύονται τον χρόνο για την σωτηρία τους, να αποφεύγουν την μέθη και την ασωτία, να είναι γεμάτοι από το Πνεύμα του Θεού και να υποτάσσονται ο ένας στον άλλο με ταπείνωση. Παρακαλεί, επίσης, να καλλιεργούν μέσα τους τον καρπό του Αγίου Πνεύματος, ο οποίος φανερώνεται με κάθε αγαθοσύνη, δικαιοσύνη και αλήθεια. Σ' αυτά τα τρία σημεία, που οφείλουν να συνιστούν την έκφραση του Αγίου Πνεύματος μέσα μας, θα σταθούμε δι' ολίγων, προσπαθώντας να αναδείξουμε την σπουδαιότητά τους για την πνευματική μας ζωή.

Η αγαθοσύνη είναι η σαρκωμένη αγάπη, που εκδηλώνεται με λόγους και πράξεις προς κάθε άνθρωπο, έστω κι αν αυτός είναι ο εχθρός μας. «Αγαθοσύνη είναι ακριβώς αυτή η εξωτερίκευση της αγάπης μας προς τους συνανθρώπους μας, όχι μόνο στους γνωστούς μας, ούτε μόνο στους φίλους μας, γιατί απ' αυτούς μπορεί να περιμένουμε ανταπόδοση, οπότε η πράξη μας χάνει την αξία της. Τους φίλους και γνωστούς και οι κοσμικοί άνθρωποι ευεργετούν. Όχι, λοιπόν, μόνο σ' αυτούς, αλλά εξωτερίκευση αγάπης και έμπρακτη ευεργεσία προς πάντα άνθρωπο αδιακρίτως και μάλιστα, προς εκείνους που μας αδίκησαν, που μας έβλαψαν, που μας έπταισαν, δηλ. και προς τους εχθρούς μας. Τότε εφαρμόζουμε υψηλότερη και τελειότερη μορφή αγαθοσύνης»¹ Ασφαλώς, η αγαθή κίνηση προς τους εχθρούς μας δεν είναι εύκολη υπόθεση. Η ανθρώπινη αδυναμία, το αίσθημα της αυτοπροστασίας ή και της απέχθειας λειτουργούν αναχαριστικά προς την κατεύθυνση αυτή. Γι' αυτό ακριβώς η αγαθοσύνη είναι έκφραση του Αγίου Πνεύματος' γιατί βοηθά να ξεπεράσουμε τα ανθρώπινα και να αναχθούμε στα Θεϊκά, γενόμενοι μιμητές Χριστού, ο Οποίος

¹ Καλλίνικος, Μητροπολίτης πρ. Πειραιώς, «Οι καρποί του Πνεύματος», σελ. 148

επέδειξε αγάπη και συγχωρητικότητα ακόμα και προς τους σταυρωτές Του.

Με εξαιρετικό τρόπο ο Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας συνδέει την επόμενη έκφραση του Αγίου Πνεύματος, την αλήθεια, με την αγαθοσύνη, το αληθινό με το αγαθό. Διδάσκει ο Άγιος ότι «αγαθό και αληθινό είναι ό,τι ο Χριστός παραδέχεται. Κακό και ψευδές ό,τι Εκείνος αποδοκιμάζει. Όσα Εκείνος ζητά να γνωρίζει ο άνθρωπος, αυτά είναι αληθινά. Και όσα παραγγέλλει να επιθυμεί, αυτά είναι αγαθά. Τα αντίθετα είναι γεμάτα απάτη, γεμάτα κακία. Από τις Θείες εντολές άλλες ήρθαν στη γη μέσω ανθρώπων, ενώ άλλες εξαγγέθηκαν από τον ίδιο τον Θεό, που ντύθηκε φύση ανθρώπινη και ως άνθρωπος, με φωνή συγγενική με των ανθρώπων, κήρυξε αυτά που έπρεπε. Τι χρηστότερο από τις εντολές ή τι αληθέστερο από τις αλήθειες που νομοθέτησεν ήταν ο ίδιος ο Θεός! Αυτός και καθοδηγητής, αφού Αυτός μόνος είναι η αλήθεια, Αυτός ο μόνος αγαθός»²

Το τρίτο στοιχείο που εκφράζει τον καρπό του Αγίου Πνεύματος μέσα μας, είναι, κατά τον Θείο Παύλο, η Δικαιοσύνη, για την οποία πάντες μιλούν, όλοι την εξαγγέλλουν, αλλά εξακολουθεί να είναι το μεγάλο ζητούμενο στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Η απουσία της προφανώς οφείλεται στον λάθος τρόπο με τον οποίο την επιζητούμε και στο λάθος περιεχόμενο που της δίδουμε. «Η δικαιοσύνη δεν είναι απλώς μια εξουσία που αποσκοπεί στη διατήρηση της κοινωνικής αρμονίας, στην άρση των αδικιών εις βάρος των αδυνάτων, στην ισονομία και στην διαφύλαξη της καλής λειτουργίας των θεσμών. Αποτελεί πνευματική κατάσταση, η οποία οδηγεί όσους την έχουν στο να προσφέρουν στον πλησίον τα πνευματικά αγαθά, στο να μη καυχώνται για τα χαρίσματά τους, στο να συναισθάνονται τις δωρεές του Θεού και να μπορούν αν διακρίνουν το θέλημά Του, αλλά και να κρίνουν τις ανθρώπινες καταστάσεις σύμφωνα με αυτό... Ο δίκαιος άνθρωπος ακούει τη φωνή του Θεού, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τη συνείδησή του και δεν έχει ως κέντρο της υπάρξεώς του την αυτοδικαίωσή του, αλλά την ταπείνωση και την αγάπη για τον συνάνθρωπο»³

Ας φροντίζουμε, λοιπόν, αδελφοί μου, να καλλιεργούμε μέσα μας τον καρπό του Αγίου Πνεύματος, διαρκής έκφραση του οποίου είναι η αγαθοσύνη, η αλήθεια και η δικαιοσύνη, που τραγικά στερείται η εποχή μας. Η καρποφορία τους θα μάς καθιστά φορείς του Αγίου Πνεύματος, όργανα του Θεού στην ανάπλαση και αναγέννηση του κόσμου, μέσα στον οποίο οφείλουμε να περιπατούμε *ως τέκνα φωτός*⁴. ΑΜΗΝ!

² «Περί της εν Χριστώ ζωής», σελ. 219

³ Νεκτάριος, Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών & Διαποντίων Νήσων, «Μεταξύ Θείας και ανθρώπινης Δικαιοσύνης», σελ. 15-16

⁴ Εφ. 5,8

Αρχιμ. Ε.Ο.